

Sygn. akt VI U 429/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marcin Bik
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania S. K.

od decyzji z dnia 23 listopada 2021 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu S. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2021 r. do 7 grudnia 2021 r.

Sygn. akt VI U 429/21

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2021 r. wpłynęło odwołanie S. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. znak (...) w przedmiocie odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 październik 2021 r. do 7 grudnia 2021 r.

W uzasadnieniu odwołujący się wskazał, że organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję błędnie ustalił stan faktyczny co do jego sytuacji w związku z emeryturą policyjną bowiem do wysługi nie został doliczony jeden dzień wysługi cywilnej. Nadto wskazał, że żołnierze zawodowi, funkcjonariusze (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) (...) zostali wyłączeniu z powszechnego systemu zabezpieczenia społecznego i posiadają własny system zabezpieczenia emerytalnego. Emeryt mundurowy może być ubezpieczony z tytułu zatrudnienia w systemie powszechnym i nie wyłącza to prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego oraz prawa do świadczenia rehabilitacyjnego (odwołanie k. 1-2v).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury. Natomiast z posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia odwołującego się ustał w dniu 30 września 2021r. bowiem od 1 lutego 2010 r. odwołujący się miał ustalone prawo do emerytury policyjnej (odpowiedź na odwołanie k. 3-3v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. (...) spółka komandytowa (dawniej PHU (...) Spółka z o.o.) w okresie od 9 lutego 2009 r. do 30 września 2021r. (zaświadczenie płatnika składek – akta ZUS).

Od dnia 1 lutego 2010 r. odwołujący się otrzymywał emeryturę policyjną z budżetu państwa wypłacaną przez Zakład (...) (...) (bezsporne).

Od dnia 29 września 2021 r. do dnia 2 listopada 2021 r. odwołujący się był niezdolny do pracy z powodu choroby i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Płatnik składek wypłacił zasiłek chorobowy za dwa dni tj. 29 i 30 września 2022 r. (bezsporne).

W dniu 1 października 2021 r. odwołujący się wniósł o przyznanie zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, tj. za okres od 1 października 2021 r. do 2 listopada 2021 r., a w dniu 4 listopada 2021 r. złożył wniosek za kolejny okres od 3 listopad 2021 r. do 7 grudnia 2021 r. (wnioski - akta rentowe).

Decyzją z dnia 23 listopada 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2021 r. do 7 grudnia 2021 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury. Natomiast z posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia odwołującego się ustał w dniu 30 września 2021r. bowiem od 1 lutego 2010 r. odwołujący się miał ustalone prawo do emerytury (decyzja - akta rentowe).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. zawiesił postępowanie w sprawie ustalenia prawa i wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 8 grudnia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zawiesza postępowanie bowiem wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd, tj. do czasu rozstrzygnięcia przez Sąd odwołania od decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu - znak (...) (postanowienie k.10-11).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i aktach rentowych. Autentyczności dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy żadna ze stron nie kwestionowała toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie. W istocie stan faktyczny był bezsporny, a dokumentacja posłużyła jedynie do uszczegółowienia poszczególnych faktów co do dat.

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 148 1 § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym, określone w cytowanym przepisie, gdyż z odwołania i odpowiedzi na odwołanie, pełniących funkcję pozwu i odpowiedzi na pozew, a także ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów wynikał klarowny stan sprawy. Przeprowadzenie rozprawy nie było zatem konieczne. Strony również w tym przedmiocie nie składały żadnych wniosków.

Kwestię uprawnień do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego reguluje ustawa z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. 2021 poz. 1133).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 8 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Ponadto w myśl art. 7 pkt 1 ustawy zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

1. ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy;
2. kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;
3. nie nabyła prawa do zasiłku w czasie ubezpieczenia, w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1;
4. jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego;
5. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu rolników określonego w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Wskazać należy, że niniejsza sprawa dotyczy okresu od 1 października 2021 r. do 7 grudnia 2021 r., tj. przed wejścia w życie ustawy z dnia 24 czerwca 2021 r. (Dz.U. poz. 1621) zmieniającej ustawę zasiłkową z dniem 1 stycznia 2022 r. Zgodnie z art. 21 ustawy nowelizującej zasiłki oraz świadczenie rehabilitacyjne, do których prawo powstało przed dniem 1 stycznia 2022 r., wypłaca się w wysokości, na zasadach i w trybie określonych w przepisach ustawy zmienianej, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2022 r., za cały okres nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Ustawą nowelizującą został dodany w art. 13 ust. 1a, zgodnie z którym przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do osoby niezdolnej do pracy, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586 i 2320) lub ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...), (...) (...), (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723 i 2320).

Stan faktyczny był bezsporny. Odwołujący od dnia 1 lutego 2010 r. pobiera emeryturę policyjną wypłacaną przez Zakład Emerytalno-Rentowy, a więc świadczenie o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...), (...) (...), (...), (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723, 2320, z 2021 r. poz. 2333, 2448, 2490, z 2022 r. poz. 1115.). W dniu 30 września 2021 r. ustąpił do ubezpieczenia chorobowego. Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy sprowadzało się do zbadania kwestii prawnej, a mianowicie, czy przysługujące ubezpieczonemu prawo do emerytury policyjnej eliminuje możliwość uzyskania przez niego prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego w świetle art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej.

Mając na uwadze nowelizację przepisów ustawy zasiłkowej, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., wskazać należy, że sam ustawodawca odróżnia emeryturę policyjną, o której mowa w art. 13 ust. 1a od prawa do emerytury z art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Zatem emerytura policyjna nie jest świadczeniem, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej. W projekcie ustawy wskazano ratio legis zmiany, iż „zgodnie z zasadą równego traktowania

świadczeniobiorców, prawo do ww. świadczeń nie powinno przysługiwać w przypadku ustalonego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy nie tylko, jak obecnie z systemu powszechnego, lecz również z systemu zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych”.

Mając na uwadze, że sprawa dotyczy świadczenia, do którego prawo powstało przed 1 stycznia 2022 r. wskazać należy na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, w szczególności wyroki z dnia 26 marca 2015 r., II UK 145/14 (LEX nr 1678076), z dnia 18 stycznia 2012 r., II UK 168/11 (OSNP 2012 nr 23-24, poz. 297), z dnia 18 lutego 2013 r., II UK 196/12 (OSNP 2013 nr 23-24, poz. 287), z dnia 19 lutego 2014 r., I UK 368/13 (LEX nr 1458625). Część wymienionych orzeczeń dotyczy wprawdzie świadczeń wojskowych, lecz argumentacja w nich przywołana w pełni odnosi się również do świadczeń policyjnych.

Zgodnie z powołanym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2013 r., II UK 196/12, który mimo że odnosi się do odrębności emerytury wojskowej to znajduje analogiczne zastosowanie również w przedmiotowej sprawie. W wyroku tym Sąd Najwyższy wskazał, że pobieranie emerytury wojskowej przyznanej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. O zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nie stanowi okoliczności wyłączającej prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia - art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia wyłączonej jest tylko w tych okolicznościach, które wyczerpująco i wyraźnie określone zostały w art. 13 ust. 1 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Nie została w nim wymieniona czy to emerytura wojskowa czy policyjna więc pobierania tego świadczenia nie uzasadnia zastosowania art 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2019 r. I UK 128/18 odnosi się wprost do zagadnienia pobierania emerytury policyjnej. Sąd Najwyższy wskazał, że problematyka zbiegu prawa do zasiłku chorobowego w przypadku ubezpieczonego, który jest uprawniony do świadczeń wskazanych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) oraz ich rodzin była już przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 18 stycznia 2012 r. UK 168/11 LEX nr 1133923 Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, że pobieranie policyjnej renty inwalidzkiej III grupy na podstawie art 19 w zw. z art 20 ust 1 pkt 3 z.e.p. nie wyłącza prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego oraz prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z ustawy zasiłkowej. Analogicznie zatem należy przyjąć, że pobieranie emerytury policyjnej nie wyłącza prawa ubezpieczenia do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2017 r., I UK 121/16 (LEX nr 2216098) kompleksowo ujmuje relację pomiędzy zaopatrzeniem społecznym przysługującym policjantom a powszechnym ubezpieczeniem chorobowym. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, że oba systemy są względem siebie niezależne, co oznacza, że świadczenia z systemu powszechnego nie mogą oddziaływać na prawo do świadczeń przysługujących z systemu szczególnego i na odwrót.

Sąd uznał zatem, że prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia w okresie, którego dotyczy niniejsza sprawa wyłączone było tylko w okolicznościach, które wyczerpująco i wyraźnie określone zostały w art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Skoro zatem nie została w nim wymieniona emerytura policyjna, to pobieranie jej nie wyklucza prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia. Zmiana w tym zakresie nastąpiła od 1 stycznia 2022 r., przy uwzględnieniu treści przepisu art. 21 ustawy nowelizującej.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną i przyznał odwołującemu się S. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2021r. do 7 grudnia 2021 r.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniami doręczyć pełnomocnikowi ZUS.